

РЕШЕНИЕ

№ 386

гр. София, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цветко Лазаров

Членове: Ралица Димитрова
Нина Стойчева

при участието на секретаря Павлина Ив. Христова
като разгледа докладваното от Ралица Димитрова Въззивно гражданско дело
№ 20231000501856 по описа за 2023 година

Производството е образувано по въззивна жалба на Прокуратура на Република България срещу решение №282/17.05.2023г. на ОС-Благоевград, 11 състав, постановено по гр.д. № 1096/22г. в частта, в която са уважени искове по чл.2, ал.1, т.3, пр. 1 и пр.2 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди.

Срещу същия съдебен акт е постъпила въззивна жалба и от К. Б. Г. в частта, в която са отхвърлени исковите му за обезщетение за неимуществени вреди до пълните предявени размери и е отхвърлен искът му за имуществени вреди.

Жалбоподателят Прокуратура на РБългария твърди, че първоинстанционното решение в атакуваната от нея част е неправилно.

Сочи, че срещу ищеца са образувани две досъдебни производства като първото от тях ДП № 5041/16г. на СДВР е приключило с разпореждане за прекратяване на СРС от 30.10.2017г. и е продължило около година и половина. По него на ищеца е взета мярка за неотклонение „парична гаранция“ от 5000 лв. Второто ДП № 139/15г. по описа на ОД на МВР - Благоевград е образувано на 15.06.2016г. и е продължило около три години

като не е му е била взета мярка за неотклонение. Само едно от двете престъпления е тежко. Неправилно първоинстанционният съд е приел, че прекратеното наказателно производство е продължило четири години и то е приключило в разумен срок. Затова определеният размер от 8000 лв. за неимуществени вреди е завишен. По отношение на второто наказателно производство е внесено постановление по чл.78а от НК, с което е било предложено да бъде освободен от наказателна отговорност. По него ищецът е бил обвинен в леко престъпление. Определения размер на обезщетението за неимуществени вреди е завишен.

Затова моли въззивния съд да отмени атакуваното решение в обжалваната от нея част и да постанови друго, с което да намали размера на обезщетенията за неимуществени вреди.

Жалбоподателят К. Г. поддържа, че при постановяване на решението съдът е нарушил разпоредбата на чл.52 от ЗЗД. Счита, че не са зачетени в пълна степен претърпените от него вреди, техният интензитет, продължителност, степен на засягане на личната му сфера, отражението върху социалната и професионална активност, медийно и обществено отражение на информацията за обвиненията срещу него. Тези елементи от фактическата обстановка са установени по делото, но при тяхната оценка съдът е определил по-ниски размери от справедливите за всяко едно от незаконните обвинения. Обвинението по чл.227б от НК е пряко свързано с дейността на „АММГ“ ЕООД. То го е поставило в изключително неблагоприятна светлина като предприемач, развиващ деликатен бизнес, какъвто е търговията с оръжие. Претенцията му за имуществени вреди възлиза на стойността, на която са закупени стоки от дружеството. Стоката е била бракувана, за което са представени доказателства. Имуствените вреди на дружеството проектират последиците си изцяло в личната му имуществена сфера и се отразяват на имущественото му положение. По иска за имуществени вреди съдът е провел неправилна оценка на събраните доказателства.

Затова моли въззивния съд да отмени решението на ОС-Благоевград в обжалваната част и да уважи предявените искове за имуществени и неимуществени вреди изцяло.

В депозиран писмен отговор и в съдебно заседание чрез процесуалния

си представител К. Г. оспорва жалбата на Прокуратурата на Р България. Счита я за неоснователна.

Прокуратурата на Р България чрез представляващия я прокурор оспорва жалбата на ищеца.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства в първоинстанционното и въззивно производство по реда на чл.235 от ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съдът е сезиран с искове по чл.2, ал.1, т.3, пр.1 и пр.2 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетения за имуществени и неимуществени вреди. В исковата молба ищецът К. Г. твърди, че от десетилетия развива търговска дейност като е бил регистриран като едноличен търговец и е едноличен собственик на капитала на „АММГ“ ЕООД. Прокуратурата е образувала и водила две наказателни дела срещу него. Първото е по пр.пр. № 20605/14г. на СРП и ДП № 513 ЗМИП-5041/16г. на СДВР. На 09.05.2016г. е бил привлечен като обвиняем за престъпление по чл.210, ал.1, т.3 и т.5 във вр. с чл.209, ал.1 от НК за измама в големи размери. Обвинен е, че е въвел в заблуждение С. С., в резултат на което е причинил имотна вреда на „С.С.Кънсълтинг“ ЕООД в размер на 97 500лв. Била му е определена мярка за неотклонение „Парична гаранция“ от 5000лв. СРП е внесла обвинителен акт в съда и по него е образувано нхд № 14735/17г. Съдът неколkokратно е давал указания на прокуратурата да приведе обвинителния акт в съответствие с НПК, но те не са изпълнени и с разпореждане № 254149/30.10.2017г., СРС е прекратил производството по делото. Съдебният акт е влязъл в сила на 03.01.2018г. През 2015г. е образувано наказателно производство за престъпление с правна квалификация по чл.227б от НК и е образувано ДП № 244 ЗМ-139/15г. на ОД на МВР- гр. Благоевград. Бил е привлечен като обвиняем за престъпление против кредиторите. Прокуратурата е твърдяла, че като собственик и управител на „АММГ“ ЕООД не е заявил пред съда искане за откриване на производството по несъстоятелност поради непогасени публични и частни задължения. Прокуратурата е внесла обвинителен акт в съда с предложение за разглеждането му по реда за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание по чл.78а от НК. Пред РС – Благоевград е образувано нахд № 1166/17г., което е приключило с решение № 9162/30.10.2017г. и с него е признат за невиновен за извършеното

престъпление. С решение № 1270/13.03. 2018г. ОС- Благоевград е отменил първоинстанционното решение и делото е върнато за ново разглеждане. Образувано е нахд № 570/18г. на РС- Благоевград и с решение № 6013/27.09.2018г. отново е бил признат за невиновен по повдигнатото обвинение. С решение № 695/12.02.2019г. по внахд № 464/18г. на ОС- Благоевград решението на районния съд е потвърдено. За период от три години от 2016г.- до 2019г. срещу него са повдигнати и поддържани незаконни обвинения по смисъла на ЗОДОВ. Преди тях е имал много активен живот. Бил е експерт и са го ангажирали за участие в различни съдебни дела като вещо лице в областта на балистиката и оръжейната сфера. Ежедневно е поддържал подготовката си за боравене с оръжие, спортувал е и е четял специализирана литература. Често е пътувал. След като е бил обвинен животът му изведнъж е възприел неприятна посока. Бил е лишен от възможността за търговска и политическа активност. Обвинението е породило у ищеца постоянно чувство на напрежение и страх, че ще попадне в затвора, че близките му хора ще бъдат лишени от присъствието и опората му. Загубил е желание за работа, не е виждал смисъл да развива бизнеса си, който е бил заплашен да загуби. Отпуснал се е физически и е бил сломен психически. Престанал е да спортува, да се вижда с приятели, започнал е да страни от близките си, от съседите си и от семейството си. Перспективата да бъде осъден е била сложила отпечатък върху всяка негова дейност и е намирала негативно отражение в ежедневието му. Станал е нервен и избухлив, имал е безсъние. Започнали са паник -атаки. Кръвното му налягане е започнало да приема стойности, които са били определяни като рискови от лекарите и е започнал да приема лекарства. Изпитвал е силно притеснение, че е нарочен за измамник и е оцетил някого. Неблагоприятните последици са продължили през целия период от висящите срещу него дела. От обвинението за престъпление по чл.227б от НК за него са възникнали неимуществени вреди, тъй като е упражнявал оръжеен бизнес. Незаконното обвинение е породило реален риск да бъде лишен от право да упражнява търговска дейност. В неговата работа името на самия търговец е означавала много. Доверието от съкотрагентите, пазарният рейтинг, успешните резултати са били пряко свързани с името на собственика на бизнеса. Било е отнето и личното му оръжие, а той е регистриран ловец. Затова това обвинение се е отразило трайно негативно на личността му, на доброто му име, с което се е

ползвал през годините, както и на финансовите резултати от дейността му. Спаднало е рязко желанието му за работа и търговска дейност, бил е отчаян и безпомощен. Бил е отнет и лицензът на „АММГ“ ЕООД за търговия с оръжие и не е можел да практикува и професионално дейността си на лицензиран оръжеен майстор. Това е предизвикало сериозни имуществени вреди за дружеството, които са рефлектирали и в личното му имуществено състояние. Наличната стока на стойност 50 537 лв. е била преоценена, а впоследствие е бракувана. Затова моли съда да осъди Прокуратурата на Р България да му заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на 19 000лв. за обвинението по чл.210, ал.1, т.3 и т.5 във вр. с чл.209, ал.1 от НК , обезщетение за неимуществени вреди за престъплението по чл.227б от НК в размер на 17 000лв., обезщетение за имуществени вреди в размер на 50 538 лв., в едно със законната лихва върху сумите от 19.12.2019г. до окончателното им изплащане. Претендира разноски.

Ответникът Прокуратура на РБългария в срока по чл.131 от ГПК е депозирала писмен отговор, с който оспорва предявените иски. Не оспорва, че срещу ищеца са проведени две наказателни производства. Счита исковите за неоснователни и недоказани, тъй като няма ангажирани доказателства във връзка с твърдените неимуществени вреди и че те са в пряка и непосредствена връзка с наказателните производства. Счита претендираният размер на обезщетенията за силно завишен. Счита иска за имуществени вреди за неоснователен, тъй като не са ангажирани доказателства, че отнемането на лиценза на дружеството, което е собственост на ищеца и бракуването на наличната стока са в резултат на водените срещу него наказателни производства. Неоснователни са твърденията, че обвинението за престъпление срещу кредиторите е намерило отзвук в региона. Липсват доказателства за медийно отразяване на случая. Прави възражение за погасяване на претенцията за лихва по давност. Поддържа, че претендираните суми като обезщетение не са съобразени с разпоредбата на чл.52 от ЗЗД и с икономическия стандарт в страната.

Безспорно е, че срещу ищеца е образувано ДП № 5041/2016г. на СДВР за престъпление по чл.210, ал.1, т.3 и т.5 във вр. с чл.209, ал.1 от НК, по което е привлечен като обвиняем на 19.04.2016г. То е прекратено с влязло в сила разпореждане на СРС от 30.10.2017г. Взета му е мярка за неотклонение

„Парична гаранция“ от 5000лв.

От приложените по делото писмени доказателства се установява, че първоначално за престъплението по чл.227б, ал.2 във вр. с ал.1 от НК е имало образувана предварителна проверка на 10.03.2015г., а с постановление от 27.05.2015г. тя е възложена за изпълнение. Не се спори, че срещу ищеца е образувано ДП № 244 ЗМ139/15г. за същото престъпление като не му е взета мярка за неотклонение. С постановление от 12.05.2017г. е привлечен за обвиняем и на същата дата му е предявено разследването и е разпитан в това му качество. Досъдебното производство е приключило с мнение за предаване на съд от 12.05.2017г. На 14.06.2017г. досъдебното производство е внесено в съда с постановление по чл.78а от НК, с което е предложено да бъде освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание. Било е образувано нахд № 1166/ 17г. на РС- Благоевград, по което е признат за невиновен по повдигнатото обвинение. С решение на ОС – Благоевград по внахд № 24/18г. то е било отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав. При новото разглеждане е образувано нахд № 575/18г. на РС- Благоевград, по което отново е бил признат за невиновен с решение № 9013/27.09.2018г. То е било потвърдено с решение № 695/12.02.2019г. на ОС – Благоевград, постановено по внахд № 464/18г.

В процеса във връзка с иска за имуществени вреди са представени и приети писмени доказателства.

В хода на съдебното дирене са събрани гласни доказателства.

Разпитани са свидетелите М. Г. и А.- М. Г. – син и дъщеря на ищеца. Те заявяват желание да свидетелства. Депозират показания за това, че срещу баща им е имало две наказателни производства и за това как те са му се отразили. Те са се застъпили. Това е бил тежък период за семейството. Абитуриентският бал на А.- М. Г. е бил отменен, тъй като не са знаели какво ще се случи. Фирмите на ищеца са били прехвърлени на свидетеля Г.. Имали са контрагенти от други страни и се е наложило да обясняват какво се е случило. Ищецът е бил известен в град *** и е имал много приятели. Те са започнали да звънят на свидетеля Г., защото, когато търсят ищеца, но той не е им е отговарял. Затворил се е в себе си, спрял е да контактува с други хора, не е искал да излиза никъде. Навсякъде в града е започнало да се говори, че са му отнели оръжието, за делата. В малкия град всички се познават. Имал е

здравословни проблеми, имал е посещения в болници. Лично свидетелят Г. го е водил на психолог, психиатър и баща му е започнал да пие успокояващи чайове. Виждал го е да взема лекарства, но не знае какви са. Ищецът е имал безсънни нощи поради делата. Баща му е ловец от 30 години, но са му взели оръжието. Това е било любимото му хоби. Бил е председател на ловната дружинка в гр. ***, председател на Ротари клуб ***- Разлог. След обвиненията е прекратил членството си в него. С повдигането на обвиненията ищецът е бил лишен от възможността за политическа длъжност. Обмислял е да се включи в предизборна кампания, но не е ставало въпрос от коя партия. Той е бил радостен, щастлив и сериозно ангажиран общественик, а след това се е променил изцяло. Не е имал финансови и бизнес затруднения.

Според свидетеля Г., дъщеря на ищеца, той е бил доста депресиран и затворен заради двете наказателни дела. Не се е чувствал добре психически. Спрял е да ходи на фитнес. Когато са му звънели приятели, той не е отговарял. Не е искал да се вижда с хора. Това е повлияло на бизнеса и пътуванията му, на отношенията му с бизнес партньорите. Взели са лицензите на фирмите за търговия с оръжие, не е могъл да практикува и хоботи си, тъй като са му взели оръжието. Ищецът е известен човек в гр. *** и в цялата област поради бизнеса му с биопродукти. Разчуло се е в града и са започнали подмятания, че е криминално проявен. Това се е отразило и на семейството. Бизнес партньорите са спрели да му вярват. Бизнес връзките са приключили. Отменен е бил абитуриентският бал на свидетеля.

Съдът кредитира показанията на свидетелите като основаващи се лични и непосредствени впечатления за фактите, които излагат. Преценява ги при условията на чл.172 от ГПК поради близката връзка между тях и ищеца, но ги счита за достоверни и убедителни, непротиворечащи си по между си.

СГС е уважил частично предявените искове за обезщетение за неимуществени вреди. Отхвърлил е изцяло този за имуществени вреди.

Пред настоящата инстанция нови доказателства не са ангажирани

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема, че предмет на въззивно разглеждане са обективно съединени искове по чл.2, ал.1, т.3, пр.1 и пр.2 от ЗОДОВ за обезщетение за имуществени и

неимуществени вреди.

Въззивният съд се произнася служебно по валидността на първоинстанционното решение, по допустимостта му в обжалваната част, а по правилността му е обвързан от посоченото в жалбата- чл.269 от ГПК, с изключение на допуснато нарушение на императивна материалноправна норма.

Атакуваното решение е валидно и допустимо.

По правилността му.

Законодателят е предвидил отговорност на Държавата за вреди, причинени на физически лица от незаконни действия на правозащитните органи- дознание, следствие, прокуратура и съд. Наведените в исковата молба обстоятелства могат да бъдат квалифицирани по чл.2, ал.1, т.3, пр.1 и пр.2 от ЗОДОВ, а именно, ако лицето бъде оправдано или наказателното производство е прекратено. На основание чл.4 от ЗОДОВ държавата отговаря за всички вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането. Т.е. включват се както неимуществените, така и имуществените вреди.

За да се ангажира отговорността на Държавата за действия на правозащитните органи следва да са налице няколко предпоставки: техни незаконни действия или бездействия, причинени вреди и причинна връзка между двете. В случая са налице хипотезите на чл.2, ал.1, т.3, пр.1 и пр.2 от ЗОДОВ. К. Г. е бил оправдан с влязло в сила решение за престъплението по чл.227б, ал.2 във вр. с ал.1 от НК. По отношение на престъплението по чл.210, ал.1, т.3 и т.5 във вр. с чл.209, ал.1 от НК производството е било прекратено. За първото престъпление правата на ищеца са били засегнати от наказателното правораздаване с образуване на предварителната проверка на 10.03.2015г. за неиздължени 504лв. за 2013г. по договор, сключен с ОД на МВР- гр. Благоевград. Привличането му като обвиняем по това обвинение е станало на 12.05.2017г., а по второто на 19.04.2016г. Безспорно е, че наказателното производство е приключило с влязло в сила оправдателно решение на 12.02.2019г., а по второто обвинение с разпореждане на СРС от 30.10.2017г., наказателното производство е било прекратено.

Обезщетението по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ за неимуществени вреди включва и вредите от незаконното задържане под стража. В случая такава

мярка за неотклонение не е взета на ищеца за престъплението по чл.227б, ал.2 във вр. с ал.1 от НК. За това по чл.210, ал.1, т.3 и т.5 във вр. с чл.209, ал.1 от НК му определена в наказателно производство мярка за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 5000 лв.

По делото е установено, че срещу К. Г. са поддържани две незаконни обвинения за извършено престъпление от общ характер. При определяне на обезщетението за неимуществени вреди от значение е продължителността на поддържаната наказателна репресия. В наказателното преследване тя засяга досъдебното и съдебно производство, включително и инстанционния контрол на присъдата, решението или определението до влизането им в сила. За начало на наказателното производство е моментът, когато срещу лицето е било образувано наказателно производство или от когато то е било засегнато от други действия, предприети от държавните органи в резултат на подозрение за извършено от него престъпление, включително и ако срещу лицето е имало предварителна проверка. Крайният момент е влизане в сила на присъда или друг акт, с който то е приключило. По отношение на ищеца следва да се приеме, че продължителността на наказателното производство/досъдебна и съдебна фаза/ по повдиганото обвинение за престъпление по чл.227б, ал.2 във вр. с ал.1 от НК е около 5г. , а по отношение на престъплението измама то е продължило около 1г. и 6м. Няма данни ищецът да е бил задържан или срещу него да са предприети следствени действия от прокуратурата или друг държавен орган във фазата на досъдебното производство, които да засягат неговите права. От друга страна съдебната фаза по обвинението по чл.227б, ал.2 във вр. с ал.1 от НК е започнала с постановление на прокуратурата за освобождаване на ищеца от наказателна отговорност и налагане само на административна мярка, които са факти с правно значение имащи, отношение към размера на обезщетението. Ищецът е знаел при започване на съдебната фаза на наказателното производство, че не е застрашен от ефективна присъда за лишаване от свобода. По отношение на другото обвинение наказателното производство е приключило с прекратяване на производството на 30.10.2017г. без да е било разглеждано в съдебна фаза.

Пред въззивния съд се спори по отношение на размера на присъдените обезщетения и основателността на предявения иск за имуществени вреди.

В тежест на всяка страна е да докаже твърденията си, от които черпи за себе си благоприятни правни последици. В това се състои доказателствената тежест, а не само в ангажиране на доказателства- чл.154, ал.1 от ГПК. В тежест на ищеца по предявените иски за неимуществени вреди е да установи, при условията на пълно и главно доказване, настъпването на неимуществените вреди за него. В тази връзка са допуснати гласни доказателства. Свидетелите Г. установяват, че К. Г. е бил притеснен, разстроен и подтиснат от водените срещу него наказателни производства. Затворил се е в себе си, отказвал е да контактува с приятелите си, които са го търсели. Било му е отнето личното оръжие и не е имал възможност да ловува, което е било негово хоби. Бил е притеснен във връзка с работата си, тъй като в средите, в които работи се е разбрало за обвиненията, както и в града, където е живеел. Преди този момент е бил с много добра репутация, бил е оръжеен експерт, като и вещо лице в съда. Не се доказва по категоричен начин, че повдигнатите обвинения са попречили за развитие на политическата му кариера, доколкото свидетелят Г. свидетелства, че ищецът не е имал конкретно предложение от политическа партия за участие в избори. Не се доказва, че е имал здравословни проблеми, а именно с кръвното налягане, доколкото няма ангажирани медицински документи за този факт, а свидетелите не установяват какви лекарства е приемал и дали те са във връзка с него. Установява се, че ищецът е посещавал психолог, но няма данни да му е предписвано лечение. Т.е. К. Г. не е търпял болки и страдания извън обичайните. Следва да се съобрази, че всяко наказателно производство обективно предизвиква стрес, безпокойство, негативни емоционални изживявания от реален страх от осъждане у обвиняемия. В случая следва да се отчете, че по обвинението за престъпление по чл.227б, ал.2 във вр. с ал.1 от НК с внасянето на материалите от досъдебното производство в съда прокуратурата, като повдигаща и поддържаща обвинението, е поискала ищецът да бъде освободен от наказателна и да понесе само административна отговорност. За ищеца не е съществувала реална заплаха от осъждане на наказание „лишаване от свобода“ По другото обвинение производството е било прекратено и не е било разглеждано в съдебна фаза.

Обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост съгласно чл.52 от ЗЗД. Тя не е абстрактно понятие и включва

обсъждането на обективни критерии, свързани с вида на уврежданията, начина на настъпването им и какви последици имат те върху пострадалия, респективно оправдания, срещу който е поддържано незаконно обвинение.

Съдът като съобрази ПП на ВС № 4/23.12.1968г. и след като извърши преценка на установените в процеса обективно съществуващи обстоятелства намира, че справедливото обезщетение за неимуществени вреди за престъплението по чл.227б, ал.2 във вр. с ал.1 от НК е 5 000 лв. При определяне на този размер въззивният съд взема предвид, че на ищеца е повдигнато обвинение, за което е оправдан. Престъплението, за което е обвинен не е тежко по смисъла на чл.93, т.7 от НК, както и че преди незаконното наказателно производство ищецът е имал чисто съдебно минало. Той е бил професионално реализирал се човек. Доказа се, че в град *** и региона е станало достояние, че срещу ищеца има наказателни производства, с което е засегнато неговото добро име в обществото. Установи се, че той е прехвърлил бизнеса на свидетеля Г. – негов син, както и че не е имал финансов и бизнес затруднения. Следва да се посочи, че ищецът не е заемал такава обществена длъжност, за която да се изискват високи морални качества и която да е в ползрението на обществото. Това, че е бил управител на търговско дружество, не е с висока обществена значимост, поради което повдигнатото обвинение да се отрази негативно на авторитета му като цяло. По това обвинение не е имало взета мярка за неотклонение по отношение на ищеца.

При определяне размера на обезщетението по поддържаното обвинение по чл.210, ал.1 ,т.3 и т.5 във вр. с чл.209, ал.1 от НК съдът съобрази, че по отношение на ищеца е взета мярка за неотклонение „парична гаранция“, която е действала през периода на досъдебното производство, в който може да се приеме, че е имало ограничаване на неговите човешки права. Наказателното производство в досъдебната фаза е продължило от 19.04.2016г., когато е привлечен като обвиняем до 30.10.2017г., когато производството е прекратено, или 1г. и 6м. Това обвинение не е било разглеждано в съдебна фаза. При определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът съобрази, че е бил обвинен за извършване на тежко престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от НК за престъплението измама и е имало реална заплаха от лишаване от свобода. При тези установени факти, имащи отношение към обезщетението за неимуществени

вреди, съдът определя обезщетение в размер на 5000лв.

При определяне на размера на обезщетението съдът съобрази икономическата конюнктура в страната към датата на влизане в сила на оправдателното решение и разпореждането за прекратяване на наказателното производство, тъй като тогава е възникнало вземането на ищеца за вреди. При определяне на размера на обезщетението съдът следва да съобрази и доказаните в гражданския процес вреди. Към 30.10.2017г. минималната работна заплата в страна е била 460 лв. или присъденото обезщетение представлява 10 минимални работни заплати, а за второто обвинение към 2019г. МРЗ е била 560 лв. или 8 минимални работни заплати. Обезщетението съответства на жизнения стандарт в страната.

По иска с правно основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ за имуществени вреди.

Той е неоснователен.

Претендират се вреди, възникнали в имуществото на „АММГ“ ЕООД. Търговецът има собствена правосубектност, която му дава възможност да предяви самостоятелен иск за тях срещу прокуратурата. Това, че увреждането на имущество му е рефлектирало и в имуществената сфера на ищеца, не дава правна възможност той да предяви чужди права пред съда.

Поради изложеното обжалваното решение следва да отмени в частта, в която са уважени исквете за обезщетение на неимуществени вреди над сумата от 5000 лв. до 7000лв., респективно до 8000лв. Да се потвърди в частта, в която тези претенции са уважени за 5000лв. и са отхвърлени до пълните им предявени размер. Трябва да се потвърди и в частта, в която е отхвърлен искът за имуществени вреди.

По разноските.

За настоящото производство разноси на жалбоподателя- ищец не следва да се присъдят, тъй като няма направено такова искане.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 282/17.05.2023г. на ОС-Благоевград, 11 състав,

постановено по гр.д. № 1096/22г. в частта, в която е уважен иск по чл.2, ал.1, т.3, пр. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за незаконно поддържано обвинение за престъпление по чл.227б, ал.2 във вр. с ал.1 от НК за сумата над 5000лв. до 7000лв. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от К. Б. Г., гр. *** срещу Прокуратура на Република България, гр. София над 5000лв. до 7000лв. като неоснователен.

ОТМЕНЯ № 282/17.05.2023г. на ОС-Благоевград, 11 състав, постановено по гр.д. № 1096/22г. в частта, в която е уважен иск по чл.2, ал.1, т.3, пр. 2 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за незаконно поддържано обвинение за престъпление по чл.210, ал.1, т.3 и т.5 във вр. с чл.209, ал.1 НК за сумата над 5000лв. до 8000лв. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от К. Б. Г., гр. *** срещу Прокуратура на Република България, гр. София над 5000лв. до 8000лв. като неоснователен.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата обжалвана част.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____